

השירותים הכלכליים והמסכך זה וזו לצלם עותקים נוספים מהמסכך בלי אשרור ארכיון צה"ל
השימוש במסכך זה מותר רק למטרות שאושרו כד"ן.

ס ד י

ענף הסטוריה
הר - 71 - 235
אייר חשכ"ס
אפר" 69

עוהק מס' 1 מתוך 7 עותקים
המסמך מכיל 17 עמודים

מגישה עם האלוף אגרוזט אדן (סדן)
בנושא בסחון שוסף 68 - 69.
הפגישה נערכה ב-15 אפר" 69 בביח השריון

נכחו: סא"ל אילון
רס"ג זוהר
סרן אבנר
קצרנית לאה.

לנסח: אנו נבקש ממך לחאר את המצב שהיה, כאשר נכנסת לתפקידך, ואם אתה זוכר, טרואקטיביה, גם את המבצע הקודם. היה איזה מבצע קודם כל החגוננויות. ממנו לעבור ולהזכיר את ההתלבטויות שהיו והדיונים האלה שהיו, שאני לא רוצה להכניס אותם בכוח לתוך החוברת, כי אין לי ענין בזה, אבל כדאי להזכיר ב-2-3 משפטים שיצביעו, בדרך השיקולים, הייתי אומר, שהיו אפשרויות כאלו וכאלו, ונבחרה אפשרות כזו וכזו. יש לחאר את תפיסת העולם שהביאה לענין הזה. לחאר את דרך הביצוע ולהגיע אח"כ לפרוט התקריות האחרונות, וגם אותן לנסוח לסכס. זה בערך הגל, שאני חושב שצריך לעלות עליו.

ברן: מה שאני יודע זה, ש-2 התקריות האחרונות עם האבידות הכבדות, זו של ספטמבר

זו של אוקטובר. לפי מה שאני יכולתי להתרשם, הם היכו אותנו באיזה שהוא סוג של אש, והלנו להתרשם, שהמטכ"ל פתח את המסכך. אני יכול להתרשם כיום שבדיוק בלילה

של נגזה-חמדי הרמטכ"ל קרא לי ולטליק ואמר לנו, שכיוון שמורידים כוחות שריון נוספים, הוא רוצה שאחד משנינו ירד למטה ויראה, האם הענינים שם הם בסדר, ומה ניתן עוד לעשות. במקביל, באוהה תקופה בערך, (אינני יודע של מי היוזמה, יתכן של הרמטכ"ל ויתכן של אריק), הוא גם שלח את אריק לראוה מה הענינים. ז"א, אני מבין, שהיחה חחושה, שממנו לא בסדר ונשהו וזייב, להשחנות במצב, מכחינת המטכ"ל. לי ארמטכ"ל אפר, שאני יורד להנמקה היחה, שהיות והורדנו חס' שריון נוספת ויש שם כבר הרבה כוחות שריון, שאני צריך להתכונן לרדת ולתפעל את זה גם כאוגדה. ז"א,

כוח על עוצבתי, מכחינה זו, בסדה. אני ירדתי ועשיתי 2 דברים:

ס ד י

הוא העוק מצינע מהמטמך המקורי והגנוז בארכיון צה"ל ומערכת הנספח. אין זה ואין ליצור י/או לצלם עותקים נוספים מהמטמך בלי אשרור ארכיון צה"ל חזן. השימוש במטמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדין.

עורך מס 7

א. סיור לאורך התעלה, כדי ללמוד את המצב.

ב. הרגול 2 החטיבות בחוכנית אוגדתי. מבחינה זו, מבחינת התכנון שעשיתי, וחרגול של התוכנית הזו, שהיא בקורים של התפישה שלה, עברה אח"כ גיבוש נוסף, הרבה יותר רציני, שכא לידי ביטוי בחוכנית מערז. זה היה עניין של כמה ימים, כי זה היה עוד לפני שידעו איזה תוצאה היתן פעולה נגד-חכדי, מבחינת השקט בחעלה. ~~אבל לפי שקרה הנ"ל, שבאותם הימים של ההתעוררות הזו, התחושה שצד, לעשות משהו, כבר הביאה ליצור נשכבות, פיצוץ שאני כבר מצאתי אותן, עפ"י תוכנית מס' 2.~~

היות ונזדמן לי להיות בגיזרה, כשסירתי אותה וראיתי בדיוק מה שהולך סס, היו לי מיד השגות. נודע לי בביקור של הרמטכ"ל בקו, כי יש דיוני מטכ"ל על שיטת ההגנה שצריכה להנקט. היה בעניין הזה, איזה שהוא דיון או שניים, במטכ"ל, ואני הצעתי אז, באותו ביקור, היות ואני העורה בעניין גם כן, שאני איתן לדיונים האלו. ובאמת זומנתי לדיון הזה. באחי עם כמה כזו קטנה, כשאת עיקר הרעיונות נחתי כמד אחד שלה וגם כמד שני, כמין עזר להסברה. לאוהה ישיבה הופיע אריק עם תכנית ~~מיצדית~~ או כשהו כזה. היה דיון. היחה תפישה של אלוף פיקוד דרום, היחה תפישה של אריק, היו ניואנסים כאלו או אחרים. באותו דיון אני הצגתי את ההשגות שלי (שכעה אני לא אכנס אליהן, כי אני עוד מעט אפרט אותן), מה שחשוב הוא, שבאותו דיון נתקבלה ההחלטה להקים את צוות התכנון, שאני הועמדתי בראשו. כאן הפונקציה שלי היחה כפולה - מפקד אוגדה ומפקד צוות התכנון. מבחינת האוגדה, זה אמר, שהורידו לי כמה זחל"מים וכמה מכשירים. אני באחי מהג"ש עם קצין האג"מ, והורידו לי כמה עוזרים. נכון, שהאוגדה, רשמית, הוקמה כהלכ יותר מאוחר, מבחינת פרסום תקן והכרזה על זה כאוגדה.

בי"ב
לדעין

לנסח: יש תאריך לזה. תכנון - ג. 8/3 - 1964
בין: יה תאריך, אבל למעשה זה היה בביצוע מאותו רגע. ז"א, מבחינת הרמטכ"ל, אני הייתי שם כאוגדונר לענין הזה, ואני הרגלתי את הכוחות, עוד לפני שהוקם צוות התכנון, כפי שאמרתי לך, קראתי אלי את 2 המח"טים, עשיתי חרגול עם המג"דים ודברים כאלו.

~~עכשיו אני במי נר של צוות התכנון, וזה התקבל, שאני אעסוק - איתן התכנון, אלא אני אקבל עלי גם את הביצוע (זו היחה נלוצה שלי) של הביצוע, והמריסה המחודשים של הכוחות.~~
ואז צוות התכנון עבד ימים כלילות. היינו, כל היום, מצפון ועד דרום, עוברים את התעלה, במשך כל שעות האור. (נהנינו מהשקט בעקבות נג"ה-חכדי), וכל יום היינו יושבים עד 0200-0300 ומתכננים את החוכנית. עכשיו, החוכנית היא החיימה לענות כנגד כל האפשרויות הבטוחות של האויב ולכן תישת תיא רחבה - החל מפליחה של הצבא המצרי

ה זה ואין לי צורך ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אשרור ארכיון צה"ל
ו/או השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדין.

תת ע"ג 7

אמצעות אישור נגד יציאת המידע, שההפחה היחה שיש לו בה עדיפות והוא יעדיף להשתמש בצורה הזו ונגד יציאת קטנות של כוחות חי"ר, הן לפעולות פח"ע או כשלב לחפיסת ראש גשר. בחיך מפורטות שם אפשרויות, שאנחנו התימרנו לענות עליהן.

מייד עם החילת החכנית, ראינו כי יש יציאת המידע בין ההגנה לבין החילת הפיקוד של מעוזים, בין סלע לבין החפישה הקרקעית, שיטת החפישה הקרקעית של סלע. מה שאפייין את סלע וההתבצרות בו, או מה שאפייין היום את המעוז לעומת סלע, זה לא רק שכבוח הפיצוץ, כי גם סלע הלך ושם כמה שכבוח פיצוץ, שהן עד היום בשטח, שאו שהצלחנו לשלב אותן בחכנית שלנו, או שהן סתם בחוץ. אלא שסלע יצר יחידות של הגנה החקפית במסדים מאד גדולים, שנועדו לקלוט בסלע, חטיבות וגדודים ולהכניס אותם לקו הראשון, ולכן יחידת ההגנה היחה יציבות עם סלע, שנקראו שתי קטנות היתה למעמים 2-3 וסלע (אם המסדים שלהן אפשר לראות עד היום) עם שדות מוקשים בהיקף הנרחב הזה. ועם עמדות ומקלטים. אבל כל דבר כזה, היה מוחזק ע"י כוחות הרבה יותר קטנים של 15-20 איש שהם היו הולכים לאיבוד בחוץ מכנה הביצורים הגדול, מכחינת אכסחה נגד תקיפות פח"ע. כלומר, ביכולת הסכירה זה היה מסוור וגם מכחינת יכולת הגנה על זה, אם הם יוחקפו, לפני שהכנית סלע מתמלאת. זו היחה נקודת תורפה אחת. לכל בחכנית מעוז, לשל, אמרנו שאנו צריכים לענות על החקפות פח"ע של הצבא המצרי ויחידת ההגנה, היא המעוז, באה אפשר יכולת עמידה ל-15 איש וקיום של שמירה חזקה. לכן, המעוזים, גדולס הוא מ-75 עד 50 מסר, הגודל המטוצע שלהם. זה מותאם לסטח ולמקום. זה הכול אחר כאור יסודי מתכנית סלע שהיחה. אמרנו, שסלע יעכה את מעוז, ע"י תוספת מעוזים ברוחב ובעומק ולא ע"י חפיסת אותה יח" הגנה, זה הכול אחר בתכנון ממה שהיחה.

חסכוני
ש
85

מה היחה לנו תחרות עם הזמן. אנחנו עכדנו יפיה ולילות, כשכגלל החטש מההמגזות המשיכו להניה שככות פיצוץ לפי חכנית סלע, כשהיחה ברור רובן לא יבואו לידי המוש בחכנית המעוז שלנו. החכנית כפי שהיחה התבררה לנו מהסלבים הראסונים של התכנון. מה שאפנו לחכנון מה שיוחר מהר (אנחנו חכנונו מצפון לדרום וזאת הכקלטים הניחו בסלע כדרוס לצפון) ולהגיע מהר לאותו מקום, מאנו נחחיל אח מה הנעשה בקו להעביר סלע למעוז. היחה כאן שיקול שלא לעצור את המשך ההתבצרות, כי גד" 601 היחה בטטח, אבל מה שיוחר מהר, ותוך 95 ימים הגענו למצב שעצרנו והגענו לכיצור עפ"י מעוז, שזה היחה מלווה בעבודה קדחתנית של הצוות. בהצגת חכניות אישור אלון פיק, דרום ופה, לזכותו אמר, שמה היחה צריך לעשות איזה "טרויץ-עובר" בחפיסת הקונספציות, ולמרות סלע קיבל אח אישורו, תוך כדי דיון וליבוון, הוא כיוון שמראס הוא הסכים לככה דברים וכאן, החכנית מכחינת זו, היחה על דעת הפיקוד. אז זה לתאור.

7.0.70

אמנם זה כוח, שמיועד בימי שלום ל-15 איש, אבל הוא יכול לקלוט ולאפשר לחימה ל-30-40 איש, לוחמה פעילה ועם המיעוט לוחמים הקלה ראינו לחת מקסימום במישור לחפעול הנשק למקסימום לוחמים.

אבנר: מה היה נשקם של 15 האיש האלה?

ברנ: זו כוח חרמ"ש פלוס חובש, פלוס קשר, פלוס מכשירנים, פלוס אלמנטים של נשק מסייע אבל כשהם מפעילים בעיקר נשק אוטומטי. לפחות 8 מקלעים בינוניים, שחלקם 0.3, חלקם 0.5, חלקם 20 מ"מ. מפעילים הרבה נשק, מבחינה זו.

אבנר: והיכן הסנקים?

ברנ: רגע, זה אטר למעוזים. בניגוד לסלע, שמחוך החצרות הגדולות הופעלו סנקים, שאני חושב את זה להפעלה לא נכונה ולא מוצלחת וגם היו לנו פגיעות בגלל זה. אני אמרתי,

סנקים לא יפעלו מחוך המעוזים. יצונו לסנקים מן חכניה פריסה, שהיא מצד אחד, וידאה,

מחוך רבע שעה, וכל סנק להיות בכל מקום בהעלה, אם מערכת ההחראה חוקיא אותו זה אמר - פריסה מסוימת לרוחב. מצד שני, רצינו ליצור ריכוזים של סנקים, כי את שיטת

הפעולה ראינו כפעולה יזומה בין המעוזים בגזרה שאנחנו נבחר, במיוחד עם ארטילריה, עפ"י יוזמתנו אנו. כלומר, אם חתפתח תקריח בכקום א", זה לא אומר, שאנו מס עולים

ויורים, אלא אנו פועלים איפה שאנחנו רוצים, עפ"י חכנון ועפ"י יוזמה, כשהתכנון ארגן את השטח, והפעלתי את זה עם הכוחות - להפעיל את הסנקים היכן שאנחנו רוצים. יצונו

עצמנו של פלוגות כינוס, הגזרות ובכל יזמה נחנן באמצעות סנקים, כדי לענות על זה, שאם חדיה צליחה בין 2 מעוזים, לכל מקום יגיעו סנקים שהם.

פריסת עומק וישנן גם הפלוגות הערפיות, שהן בטחתי כינוס. כך שהעקרון של פריסת הסנקים היה, שהם ייכרו את היוזמה, את ההפתעה, יופעלו עפ"י בחירתנו, לא מחוך המעוזים, היכן שמחכים להם, אלא בין המעוזים וכמו כן הם יופיעו לפי יוזמתנו ובחירתנו בכל גיזרה שנבחר ובכל ריכוז שנבחר. זה העקרון של תפעול הסנקים.

עכשיו, התכנית כולה דיברה גם על פעולה נגד צנחנים, נגד מח"ע, על תפעול

סנקים לכיוון עורפי ועל פריסה עורפית של הארטילריה וקדמות של הארטילריה קדמית כדי פגוע במטרות אסטרטגיות, כמו בחי-זיקוק ודננים, עורפיה, על-מנת לצאת ממרבית יחידות הארטילריה שלהם ולהשאיר רק בחזום ארוכי הטווח שלהם. ה-122 ארוך. זו חכנית מעוז,

שבוצעה בעיקרה, כשהיא כרוכה היחה בעיקר, גם במערכת דרכים, עכוור הסוללות הארטילריות עכוור חיסרון כוחות וכו'. גם צירים, שאינם דרכים, שנבחרו והורגלו וככזו היא עונה

על יזמתו שאשר הורג את הארטילריה שמחולל היזם. פוגם על הפסקת היוזמה

212
החברות

עכשיו, כתוצאה משחי ההתקפות הגדולות, הדבר הגרוע ביותר היה, בעצם, איבוד היוזמה.

לא רק נחיתות, אלא שידענו שאנו לא יכולים לענות למצרים, כל המבצע ינוול על ההתכבדות

וחפעול הטכנים בצורתם, בא התזה לנו את התולמה. והמצרים, זו הסיבה שהם הרגישו

חופשיים למעול, מבלי שנגרמים להם נזקים. או שלמנוע מצב שלנו, אלהות הגדלים

כאלה, שאנו ימים לתח תקריות.

באמת, אנחנו חוץ כדי הביצוע, התפללנו ליום שאנו נוכל לזכות ביוזמה. זה

אחד הדברים העיקריים, שחכניה בעוז נועדה לתח.

עכשיו, בעצם, הויכוחים היו בשני מישורים:

א) האם רק מערך התראה, מבחינת ההגנה הקשיחה ולחיתה ניידת של שריון (יש כמה שיטות

להגן על זה) או שילוב של הבנה קשוחה מס על קו המים, עם שילוב של הבנה נלדית,

כדי שהיוזמה תואר בידינו, זה היה לוח אחד.

ב) הויכוח השני היה - מה מידת ההשקעות הכספיות שנשקיע במעוזים עצמם, כי הן היו

מכובדות ביותר. מה, ההשכלות של הצוות על ההתכבדות הזו היתה - שאנו באים ליצור

יחידה מכובדת כזו, מבחינת העמידה מול העדיפות הארטילריה שלהם, כזו שאנו נוכל לשמור

על כוחנו גם בהגוננות וגם נוכל לעבוד בתקריות של ימי שלום ובחקריות אש - מבחינה

זו, אני מודה, שהשקענו יותר מאשר נדרש אפילו לצרכי התראה והגנה, אמילו להגנה

קישחה, לרובא: מטפיק חיה להקים את אותו מספר עמדות, עם קלט את מרכזי, שהוא היה

עונה על בחינת ההגנה. אבל אם רצינו לעמוד בחוף תקריות האש, חוץ כדי קיום חצפית

על החעלה כולה ועל-מנח להקטין את האכידות, יצרנו יחידה של קומפלס של עמדה פלוס

מקלט. יצרנו 4-5 יחידות כאלו במעוז.

והיה ויכוח שני שאמר - האם יש מטפיק שכבוח פיצוץ בארץ, או אם אין. ובאמת

גם הדמיון מחולל. אני מוכרח לציין, שההתעוררות של צה"ל לכל הכבצע הזה, היתה בכל

המובנים. הצוות עבר ימים נלילות יאח"כ היינו מטלפנים ב-0200, ב-0300 בלילה לקחתי

לפיק"ר, לאגפים שונים של המטכ"ל. הוזרמו אלינו כוחות, הורד גד חנדסח,

הורידו יותר טירונים וכל חעסק חמך למבצע אירגוני ממדרגה ראשונה - איך לבצע עבודה

ענק כזו בכמה חודשים.

לנטס: מן הראוי להגיד על זה עוד כמה משטטים, כי פשוט מגיע.

ברנן מה חיו בעצם שחי באתה - עשרות פרקטוריס, חברות קבלניות, 2 גדודי הנדסה ומאות

סירונים - הי עובדים על 2000 איש בקו - להכניס את כל זה לכבודה קדחתנית, שלא יחסרו

חומרים ושהמיקוח לא יפגר (כי אחד הסיוטים של תוכנית סלע, של אלוף הפיקוד, לפחות,

חיה שהביצוע לא תאס תמיד לתכנון). כאן היתה בעיה - לעבוד בקצב עצום (כל יחידה

היה הנושא מכלול מהמסמך המקורי הגדול במחיצתו צה"ל ומערכת הנספח. אין זה ואין ליצור דו-דאו לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אשור ארכיון צה"ל ו... השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדין.

עוהק מס' 1

הבעה אישור מבקשת המיקום שלה, ולוודא שהחוככיות אומנם יחבצו.

דבר שני - ה"ר בלי טורי התראות על חשב מעורבות ב... כשרק הצוות התחיל לעבוד, או כשעוד עבדו על סלע, היה מצב של הוצאת עובדים, החזרת עובדים, כל העובדים עם הטרקטורים היו בעורף והם היו מגיעים לאתר שהיו שותחים את הדרכים. אח"כ היו מחזיקים דכב לפיכך...
בצורה כזו, היה קשה מאוד להתקדם בעבודה. פה היינו צריכים לקחת סיכונים מסויימים ולנקוט כל מיני מרגולות, כדי להשקיע יותר שעות עבודה. אני קבעתי, שהטרקטוריסטים לנים במעוזים, והטרקטורים במעוזים. ויצדנו פיקוח על הטרקטוריסטים, כזו שיעבדו זה מלוא השעות. אח"כ, בהדרגה שארנו יותר ויותר חיילים ללון במעוזים. גם של ההנדסה כדי להרוויח יותר שעות עבודה, כי בבוקר עד שפותחים את הדרכים, כחפשיים מוקשים וכו' זה לוקח המון זמן. כמו כן פחות ופחות פינינו לאחור, על סמך התראות שהיו. היה צריך לסקול לפעמים כן לפנות לפעמים לא, לפעמים לדלל. זו גישה מן מלחמה כזו שבין חשיבות

ההתקדמות בעבודה, מצד אחד, והסיכונים שלוקחים בריכוז כוח אדם וציוד - מצד שני. עכסיו הם עבדו גם בנחת, באישור הרבנות הראשית. היתה מלחמה, שהטרקטוריסטים ישארו בשבתות, שיאשרו לנו רכב לשבתות. כי היה כצב, שפחאום לא היתה אספקת חומרים. חסרו רלסים, וכל מיני דברים קטנים. היה ענין של אספקת חומרים ויצור של קשוחות ושל שקים - בלי סוף דברים ורק באמת, חוץ השקעה מאמץ עיקרי בענין הביצורים, בענין האספקה.

בינתיים קמה האוגדה ועבדנו על 2 גלים - מצד אחד - גיבוש האוגדה ומצד שני - המשך ההתעצמות וההתבצרות. הגיעו מל" הנדסה מילואים וכו'. בסופו של דבר גם הסיסות שופרו - בחזילה פרקו את החוככיים רחוק, אח"כ התחלנו ליצור דרכים לחוף המעוזים, כדי לפרוק ממש במקום. הכנסנו מומחים שיפקחו ממש על עבודתהטרקטורים, שיצטו הספקים, הורדנו גד" צמ"ח ארצי.

בינתיים הלכו הצליפות וגברו, אבל אנחנו כלמנו את עצמנו, כל פעם המשכנו לעבוד תחת את יותר רצינית. כך נמשך המבצע, ההתבצרות נמשכה, הדרכים נסללו, המעוזים גבנו, מבגנון ההנדסה חוץ, אח"כ הצוות שורק, אבל האוגדה המשיכה לפעול בדבירות.

אחד הדברים החשובים היו, שהכנסנו לענין הזה את ה-חט" בקו, שהם הפכו לזרוע המפקחת על ביצוע ההנדסה על הטרקטורים על הכל. ואז, המג"דים והמח"ט נרחמו חזק מאוד למבצע ההתבצרות. הפיקוח יועל, הדרבון, הארגון, הכל עבד יותר טוב והפיקוח ההנדסי או הסקטי

1/69

הוא העוקף מצולם מהמסמך המקורי והגנוז בארכיון צה"ל ומעוכנת והגשוח. אין זה ואין ליצור י/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אשור ארכיון צה"ל. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדין.

ס ר ד י

- 8 -

עוֹתָף מִס' 7

היה מחרוץ ימים וליילות לאורך כל הקו, באותם הימים ובאמת הכיצוע דומה לחכנון.

יש עוד דבר אחד חשוב בעקרונות שעשינו. אנו נחננו את הקריות האש. בכל

התקריות של טלע, שהיו לפני שאנחנו החלנו לעבוד, כולם השפיעו עלינו. זה

טובן. קשה מאוד להסוות, כשהאויב נע 80 מטר מעברך 360 יום בשנה. לא חשוב שניסו

לעשות אותם חצי דפילדי.

הקונספציה של המעוזים היחה כנו, שחקריות ולחיסה עם הגדה השניה, לא יעשו

ע"י החי"ר שלנו עם הנשק האוטומטי שלו, המקלעים. את הלחימה שלהם הבבלנו. יעשו

של יליחה וכל העסקות תרנו למים בלבד ולא לגדה השניה. כי לגדה השניה זה פגע יותר

2000. את הלחימה עם הגדה השניה, ראינו, בעיקר, עם הארטילריה שלנו ועם סנקים

שלנו. מעמדה לא קבועות במקומות בלתי קבועים. אמרנו, כי החרמ"ש שב ברובו

במקלעים, וקיים את מערך ההרתאה ולא יקח חלק בתקריות האש. כי הנזק שהוא יכול

לגרום עם המקלעים, הוא קטן בהשוואה לנשק אחר, והסיכון שלו הוא גדול. הוא

שם צמד למקרה של החראה בלבד, או לשמירת שורה גזרה, ככחינת מארכים, מכחינת

פטרול דרכים וכדומה. את החקריות שארנו לסנקים ולארטילריה בלבד, ככחינה זו. זה

לא לגמרי מדוייק, כי יש לנו בחכניה דברים כמו אכטיחים וכמו דאבים, ז"א, הפעול של

ירי עקיף, יעשה גם ע"י החרמ"ש. זו למעשה הקונספציה, ואם היום יש לנו אכידות, זה

ספני שלא מקיימים אותה כמלואה. יש לנו אכידות מעטות, אבל אפשר להפוזית אותן יותר.

אין שום סיבה, שהחרמ"ש הזה ימצא בעמדות, פרט לצופים. עד היום היו קצת יותר מזה

נפגעים, וכזה הם חרגו קצת מהקונספציה.

לנשט: האם זה יהיה נכון להגיד, שבט עשיית משהו בנושא המשמעת הקרבית. היה לי אחסול

ויכוח עם נדל על העסק הזה. אני אכרחי לו, שאני קושר בין האר, את כמות האכידות

הקטנה יותר, במשמעת קרבית הרבה יותר חזקה. אחת יכול לכנות את המעוזים הכי גדולים

שבעולם, אבל אם החברה יחרוצו. בחוץ ולא תהיה משמעת ברזל, כלום לא יעזור.

ברנ: העניין הוא נכון; רוב האכידות שלנו הן שופרה. משמעת. הקצין שנהרג, עמד מחוץ

לחעלה. 3-4 הנפגעים שהיו לנו, לפני כמה ימים, היו משום שכעמדה היו 4 איט, במקום

צופה אחד. זו עמדה שקיבלה רסיסים מחוץ לעמדה והן חדרו פנימה.

הסיבה, שהססתי לענות לשאלה שלך היא, שכל הזמן, בלי שום קשר למצב, מפקדים

צריכים לסטל ומטפלים בעניינים של משמעת קרבית. ובסגרת החכנית שלנו של אימון וחרגול

הכוחות, עסקנו גם בזה.

המלצות
במ"ר

מטעם
הקריבה?

הוא העוקף מצולם מהמסמך המקורי והגנוז בארכיון צה"ל ומעוכנת והגטו. אין זה ואין ליצור י/א/ו לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אשור ארכיון צה"ל. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדין.

ס ר ד י

- 8 -

עוקף מס' 7

היה מרוצץ ימים וליילות לאורך כל הקו, באותם הימים ובאמת הכיצוע דומה לחכנון.

יש עוד דבר אחד חשוב בעקרונות שעשינו. אנו נחננו את הקריות האש. בכל

התקריות של טלע, שהיו לפני שאנחנו החלנו לעבוד, כולם השפיעו עלינו. זה

טובן. קשה מאוד להסוות, כשהאויב נע 80 מטר מעברך 360 יום בשנה. לא חשוב שניסו

לעשות אותם חצי דפילדי.

הקונספציה של המעוזים היחה כנו, שחקריות ולחיסה עם הגדה השניה, לא יעשו

ע"י החי"ר שלנו עם הנשק האוטומטי שלו, המקלעים. את הלחימה שלהם הבבלנו. יעשו

של יליחה וכל העסקות תרנו למים בלבד ולא לגדה השניה. כי לגדה השניה זה פגע יותר

2000. את הלחימה עם הגדה השניה, ראינו, בעיקר, עם הארטילריה שלנו ועם סנקים

שלנו. מעמדה לא קבועות במקומות בלתי קבועים. אמרנו, כי החרמ"ש שב ברובו

במקלעים, וקיים את מערך ההרתאה ולא יקח חלק בתקריות האש. כי הנזק שהוא יכול

לגרום עם המקלעים, הוא קטן בהשוואה לנשק אחר, והסיכון שלו הוא גדול. הוא

שם צמד למקרה של החראה בלבד, או לשמירת שורה גזרה, ככחינת מארכים, מכחינת

פטרול דרכים וכדומה. את החקריות שארנו לסנקים ולארטילריה בלבד, ככחינה זו. זה

לא לגמרי מדוייק, כי יש לנו בחכניה דברים כמו אכטיחים וכמו דאבים, ז"א, הפעול של

ירי עקיף, יעשה גם ע"י החרמ"ש. זו למעשה הקונספציה, ואם היום יש לנו אכידות, זה

ספני שלא מקיימים אותה כמלואה. יש לנו אכידות מעטות, אבל אפשר להפוזת אותן יותר.

אין שום סיבה, שהחרמ"ש הזה ימצא בעמדות, פרט לצופים. עד היום היו קצת יותר מזה

נפגעים, וכזה הם הרגו קצת מהקונספציה.

לנשט: האם זה יהיה נכון להגיד, שבט עשית משהו בנושא המשמעת הקרבית. היה לי אחסול

ויכוח עם נדל על העסק הזה. אני אכרחי לו, שאני קושר בין האר, את כמות האכידות

הקטנה יותר, במשמעת קרבית הרבה יותר חזקה. אחת יכול לכנות את המעוזים הכי גדולים

שבעולם, אבל אם החברה יחרוצו. בחוץ ולא תהיה משמעת ברזל, כלום לא יעזור.

ברצ: העניין הוא נכון; רוב האכידות שלנו הן שופרה. משמעת. הקצין שנהרג, עמד מחוץ

לחעלה. 3-4 הנפגעים שהיו לנו, לפני כמה ימים, היו משום שכעמדה היו 4 איט, במקום

צופה אחד. זו עמדה שקיבלה רסיסים מחוץ לעמדה והן חדרו פנימה.

הסיבה, שהססתי לענות לשאלה שלך היא, שכל הזמן, בלי שום קשר למצב, מפקדים

צריכים לסטל ומטפלים בעניינים של משמעת קרבית. ובסגרת החכניה שלנו של אימוץ וחרגול

הכוחות, עסקנו גם בזה.

המלצות
במ"ר

מטעם
הקריבה?

זה הוא העוק משונם מהמטמך המקורי והגנוז בארכיון צה"ל ומערכת הבטחון. אין
מקד זה ואין ליצור י/או לצלם עותקים נוספים מהמטמך בלי אשרור ארכיון צה"ל
בטחון. השימוש במטמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדין.

י ד י
- 9 -

עוזק מס' 7

המסמעת, כי נדל אמר לי שאני טועה. נדל גם כן לא היה בעד זה.

זוהר: אני הייתי ביום של נג' ע-חמדי בקו החעלה. וכשרק הודיעו על קוף שעלה, היית
צריך לראות אסף מוצב שלם מתקפל לחוך החעלות לפנים הבונקריט.

לנטש: כל מי שטעס פעם טעס אש, יורע, שאחרי שהוא חוסף את זה, הוא נעשה זהיר מאוד.
הוא לא מתרובץ. החברה בתעלה יודעים כי אפשר למות והם לא מתרובצים.

ברן: לא חמיד. אוחו קצין סנהרג לפני שבוע, הוא עמד כחוץ לתעלה, בזמן שכבר היו חקירות
בדרום, לא בביזרה שלו, בניגוד לפקודות. אז זה נכון להגיד שאריך לחזק את המסמעת.
ואנו עוסקים בזה, משום שהמסמעת הכללית, לא חמיד משיעה רצון. אבל ההבדל בין החקופה
ההיא והיום, הוא לא הבדל של משכע כללית, אלא קודם כל של החבצרות. אתה יכול להגיד
שהיום עם חידוק המסמעת, ויש לזה מקום, את אותן האכידות הקטנות שהיו, את אותם הנפגעים,
אפשר להפחית אותם, כי יכולים להגיע כמעט ל-0.

לנטש: אולי נגדיר זאת כך:-- גם בקרב האכידות המעטות שהיו, חלקן הרב, זה כתוצאה מאי
-קיום מסמעת קרביה מספקת.

ברן: עכשיו, חלק מהאכידות הוא (וזה כמעט הדבר היחיד שאינו קשור למסמעת), כהארטילריה
שסמפת נ"ט. כרבע, כי החכנית שלנו של מעוז, וזה כעת בשלב ביצוע, זה גם נגמר קודם,

זה גם ביצור הארטילריה עם מקלטים וגם של העמדות. זה השלב המפגר. חלק אחר היה

דילוגים של ארטילריה ניידת, מחנייעת.

זוהר: יש גם ביצור בקו הקדמי?

ברן: ביצור 2 הקווים, גם הקדמי וגם העורפי. החכנית כוללת ביצור העמדות, חלקן
קדמיות, חלקן עורפיות. כדי שחיה בהן רמה הגנה, כמו שיש במעוזים, כלומר עם שכבות
פיצוץ.

לנטש: האם הייתה איזו חכנית לצריח קרקעי?

ברן: אנחנו עושים שם כמה דברים:--

א. הצוותים בזמן ירי, יכולים להפסיק פסגית את הירי - לא קורה הרבה, (אם אין שליטה
כמובן, רק איתרו אותם) ולהכנס למקלטים.

ב. אנו עושים יוחר מזה. התוחח המחנייע בנוי כך, ש-2 אנשים נמצאים על הכלי ו-6-8
מאחור מגינים תחמוטת והם פתוחים. אנחנו חפסנו סיפוס של עמדה שה-8 איש יהיו מוגנים,
מכוסים ע"י צינורות, וה-2 בעצם יהיו גלויים, שזה בלתי נמנע.

אנו עושים יוחר מזה. אנו עושים עכשיו עמדות לנטש שלם לתוחחם 22. ישנו

היה זה הוא העווק מצולט מהמטמך המקורי והגנוז בארכיון צה"ל ומערכת הבטחון. אין
הם מסמך זה ואין ליצור ז'או לצלם עותקים גוספים מהמטמך בלי אשר ארכיון צה"ל
מערכת הבטחון. השימוש במטמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדין.

עווק מס' 7

מבצרות יותר מהמחנייע מכחינה זו. עכשן, החוחח יכול לצאח החוצה ולהחליף עמדה, אבל
אני למשל גורס, שעס כל חכבור לארטיילריה המחנייקח, הביצור הזה יחן יותר הגנה מאשר
החלפת העמדות, כי- האש שלהם היא לא חמיד סרוויקח, וכשאחה מחליט להחליף עמדות, אתה
נבנס לחוך-עלוסה, או שהיא מוצאח אותך.
אז זה מכצע ההחכצרות, הייתי אומר.

לנסש: מה שחסר פה, זה אך ורק לחח כמה תאריכים. אנו פנינו גם להנדסה, לדורי.
אמרנו כי לי בניגוד לשנה שעברה, המאפיין אח השנה הוא ענין ההחכצרות. בקסתי ממנו
שיכון, ואט הוא ינין אה זה יוג. אכרהי לו הי הוא יקבל יחן ביהן יחן יחן. אני
מניח, שהוא יענה על הבעיות, אבל אם הוא לא יענה, אז אני חושב שצריך להוסיף פה כמה
ממדים. גם תאריכים וגם מיכדים, כדי לסכר אח האוזן. כמובן מפה שמוחר לפרסם.
החוכרה מסוגת סודי, לא סודי-ביותר, אם כי היחס אליה הוא סודי ביותר וכעלה. ה-110
עווקים סמופצים, הם סופצים רק ל-ספ"ק ומחוזרים חורה, לכצט לסכוח, רק 10 נצארים
בכלל. לנו נשארת רזרבה של כמה חוכרות.

ברנ: דורי יכול לעשות זאת טוב. אבל יש להנדסה האוגדה יש דוחים שוספים.

לנסש: אני אגיד לך פה הוא היה יכול לעכות, בדרגת סיווג סודי, אילו הוא היה עושה
כמה גרפים, והיינו מכניסים אח זה לפניס, זה היה מצויין. כמו חרשים של מעוז כללי
לא הייתי נכנס לפרוס. כמו כן הייתי נוחן בגרף גם אח התפתחות ההחכצרות.

ברנ: אצלנו באוגדה שיטח הדיווח היחה כזו, שהיו וינס עד היום כרסמים של מעוזים,
שעליהם ציירו כל שבוע אח ההחכרות. עכשיו יש להם גם כמויות של אנשים, של כליח.

לנסש: הייתי נוחן אז זה בצורה גרפית. אם זה מה שרוצים להשיג - הציגו מי - עד 80
אחוז, כשהחלוקה הכללית היא - שלכ ראשון, הני, שליכי, רביעי.

ברנ: אפשר למצוא זאת באוגדה.

לנסש: אנו נתקלים בקשיים. מה זאת אומרת קשיים - כשאחה אומר כילה, זו מילה. כסאני
אומר מילה, זו מילה ולפעכים זו חחינה. אז אם למשל מחליטים עקרוניח שהעסק נכנס
ואחה מקבל אח זה חוך שבוע ימים, כבר ערוך סופית, עם החוצאה של הייהבה היום וכל תפרק
הזה שנקרא - חקירות אש בגזרת החעלה, ולזה נוסף 2-3 גרפים, זה לדעהי מעשיר אח החובלח.

ואני רוצה לומר עוד משהו בכאמר-מוסגר - החוכרה הזו כסרחה בעיקר אח הדרג
הכי גבוה. אני חושב, שהחברה לא מחמצאים. פו"מ השנה לומר אותה. הוא ביקס לקבל
אח הטיוטה הזו. אח זו הכנו כסביל פו"מ, כי הוא כבר כמאי מעביר את הנוהא. ל-20

מס' זה הוא העותק מצולט מואטמן המקורי והגנוז בארכיון צו"ל ומערכת הבטחון. אין להשתמש במסמך זה ואין ליצור ו/או צלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אשור ארכיון צה"ל ומערכת הבטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדין.

077

- 11 -

עוהק מס' 1

במאי הם רוצים מאיתנו אח כל הסיוסה של-החורבת, והם ילמדו אותה. בקורס הנוכחי יש להם פרק שלם לעסק הזה.

אבל מי שמקבל אותה מכש זה השר, הרמטכ"ל, הדרג הגבוה מאד, שבקדחה הוא יכול להציג כמה דברים. לכן, כמה דברים קטנים כאלו, לפי דעתי, יכולים להועיל לענין.

ברן: לפי דעתי, אחת יכולים לפנות לאוגדה וחקבלו. חפנו למוסה.

ברן: מה שלא הזכרתי כאן, זה שהניחו הרבה מאוד שדות מוקשים בכל המבצע הזה. אבל עוד עומדים בפני שלב של גידור, מיכשול והמשך מיקוש, כי בינחיים עסינו אח המיקוש במקומות שהם לא בקו קדמי.

לנטש: עכשיו, נעבור מזה לנושא של תקריות האש. למעשה אני רוצה להקריא לך את

התקריות, באותה שיטה, שאתה תיזרוק הערות ואח"כ ננסה לסכם הישגים.

ברן: אני רוצה כאן לספר דבר, שהוא לא כוזב: אזלכם ביסודי ואני חושב שהוא צריך למצוא (אלא אם כן זה סודי).

כחוצאה מזה שאנחנו הבלגנו על הצליפות (אינני יודע אם זו למל חגובה של נאצר)

אבל היה לזה אפקט מצטבר, כי המצרים לא לא, עמדו על זה, שהם יורים, לא עונים,

אז הם ירו יותר. וכשהם ראו ששוב לא יורים, אז הם ירו עוד יותר. שואז גמלה בליבנו

ההחלטה לנסות להגיב. שקלנו האם אנחנו מספיק מבוזרים והאמנו שאם אנחנו נחזיר להם

בצליפות, כמו שצריך, יש סיכוי שנפתק אותם. לא היינו בטוחים בזה. בעסק הזה מחילה

האסקלציה כולה. אנחנו הבאנו צלפים וענינו להם בצליפות. זה היה שבוץ לפני התקרית

של ה-8 למרץ, ז"א בחחילת שרץ. באחר הימים השכבנו להם כ-17 איש. ואז הם עברו לצליפות

ולירי בגזרת קבורה, בגיורה מול המיחלה, טמס רצופה של 3-4 ימים. הם ירו גם עסדות

כדורים. ז"א שה"כ נכסלנו, לא הבאנו להסקסה, אלא גרמנו לאסקלציה ונאלצנו להפסיק

את העבודה, מרס לגזרה הצפונית, שחמיד היתה שקסה. ואז החלטנו כי אין מנוס מליוזם

חקרית (אנו באוסט-אופן לא ניתן להם לירות) ולשתף בה כבר גם סנקים וגם ארטילריה.

הדבר חוכנן. הורידו לנו סוללות ארטילריות מהצפון, שהחילו בחנועה לקראתנו, והתחלנו

בדילול הקרב. הוצאנו טרקטורים, הוצאנו חיילים, הוצאנו עובדים, דיללנו את הקו.

רצינו לעשות סדר בגזרה, שאולי זה יתפתק לקרית ב-9 לחודש, ביום ראשון. אך יום אחד

קודם, המצרים תפסו אותנו - ודי שאוחר - כי העלנו את החכנית. הפעלנו את החכנית

במובן זה, שהארטילריה התחילה לטווח, אבל היא נכנסה לחסיכה ובכל זאת היא טיווחה את

היחיד והאומית לא רט הרמייס. אלא אלה שבששחי כינוס, מאחור, גם כן באו קריכה, אבל

עורך מס' 7

הרבה מאוד מטרות-דעתקן ^{וקלוק} עמדות, נ"סים ומגדלי מצפית. אבל החשיכה ירדה מוקדם מדי מכדי שהם יספיקו לעשות את העבודה שהתכוונו לעשות. האישור היחיד שניתן אז, היה לאבוקה. זה נעשה ע"י סיווח לילה והוסגרו חוצאות ~~שנתי הזכיקו בערה~~.
שאלה: ע"י מת"צים באויר, או פגזי זרחן?

~~ברן: מת"צים באויר, אבל ישנכנסנו לחשך, זה הוסיף עלינו שטגן נרתונית חאונות~~
~~לאחר הסיכנה הנשלת.~~

~~מבחינתנו, הרגשנו לא טוב, שלמשה, מרות שרצינו להיות היוזמים, הדינמים~~
~~האמיתיים הלו המצויים, אבל מידח ההכנה שלנו, דילול הקו והפעלה החרגולת שחוכנת וחורבלה~~
קודם, פעלה בסדר ולכן סה"כ החוצאות נחנו את שלהן בשבת.

~~יום ראשון, ה-9 למרץ, מבחינה זו הוא שונה.~~ כי כאן כבר היחה היוזמה שלנו במלוא כחה. אז, עד הצהריים היה שקט, כי היה סיוור של עור עם קציני המטכ"ל. אחרי הצהריים החלנו לעבוד בהדרגה, סרקטור אחד הופעל, 2 סרקטורים, 3 סרקטורים, ואז הכצרים פתחו באש צליפה על הסנקים. אז ענינו להם עם סנקים, הם ענו עם ארטילריה והפעלנו את המבצע המוכנן והחגיבה המוכנת ש-6 פל. סנקים דהרו לכל אורך הגזרה. ~~הארטילריה סיווחה את בחי הדיקוק, את העיר סואץ ואת נמל סואץ.~~

למאודת אש

זוהר: איך הסנקים פעלו, האם הם היו בעמדות מוכנות.

ברן: ~~לגבי הסנקים, יש לנו שם 2 סנקיקות:~~ בחלק של הגזרה יש עמדות מרוחקות, ובסקומות אחרים, הכנו בסוללה עמדות סנקים ובכל המקומות הסוללה שלאורך התעלה יש לנו חכנון של קיום דרך סנקים שהיא מהולבת בעמדות. יש לנו רק 25 ק"מ בגזרה הדרומית בכורים (מראה דוגמא). זה פועל את הגזרה בין האגם המר וסואץ.

לנטס: אני כבר חושב, שלא כדאי להקריא לך את זה.

ברן: יש באוגדה דוחות ויש גם סיכום שבועי, שהוא מחאר את ההתפתחות. אני מציע לכם לרדת לאוגדה.

לנטס: אני הייתי מעדיף לחת פה אפילו תקריח אחת טובה, והמחשבה המסתמרת מאחרי התכנון כאשר הנחונים שלך הם, שאין לך מספיק ארטילריה, ולכן המשמעויות שאחה רוצה לרכז אותה, שאחה רוצה להפתיע, ולכן - אחה עושה כך וכך. שאחה רוצה להפעיל את הסנקים כמקומות, שהם אח"כ לא יהוו מטרות ואחה רוצה לפגוע במטרות ודאיות עם חוצאות מירביות. את זה ניתן כסיפור לכל העניין.

מס' זה הוא העותק מצולט מהמסמך המקורי והגודל בארכיון צה"ל ומערכת הבטחון. אין
לשמש מסמך זה ואין ליצור-ו/או לצלם עותקים נוספים מהמסמך בלי אישור ארכיון צה"ל
המנובל. הבטחון. השימוש במסמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדין.

ס ד י
- 13 -

ערוך מס' 7

ברן: אפשר לוטר על זה כמה מילים.

את זיקת אחיך לחודש בדגמא, אז אחת השאיפות היחה - להשמיד את כל עמדות התצפית

שלהם, שתמיד צפו על התקדמות הביצורים ועל כל חנועה בקו שלנו. היו להם חנאי תצפית מיוחדים ע"י זה, שבכל "מחחה" היה תורן בגובה של 80-100 מטר והם היו יושבים על זה וצופים. יש גם עצים, אבל העצים לא כל כך גבוהים. היחה להם שליטה מוחלטת ("מחחא" אלו חחוח קיסור של רשוח החעלה) יש גם חרנים מאוד יפים, מאוד מרשימים, גבוהים מאוד עם חיזוקים של פלדה. אף אחד מהם איננו היום. ב-9 מרץ הפילו את כולם, פרט ב-2 שנשארו חלויים על העוקם. יש גם כמה אנטנות בצד השני, הקרובות חוסלו, המרוחקות עדיין קיימות, עומדות. בעיר סואץ יש הרבה בחים רבי קומות, שהם גם כן נוחנים את אוחו גובה גירן. אהה לא הפלנו בקנטרה הפלנו את כל החרנים, את כל העמדות בגזרות, שהם לא ראו אף פעם סנקים שלנו, גזרות שלא הופענו בהם, קאיין לנו לא מצוזים ולא סנקים, היו מוסוות גרוץ. יחור על גבי לבן, בולטים. הופענו בגזרות כאלו ובאט מהירה דפקנו את העמדות, האחת אחרי השניה. עשרות נ"סים הועפו באויר, עם צוותות ובלי צוותות. הסנקים לא נראו כמעט וככנראו בודדית, במקום מסויים ע"י כפר א-סט, העלינו באה 4 סנקים.

עכשיו, עם הארטילריה הלכנו בצורה שיטתית ויסודית על מסרות. כתי-הזיקוק הועלו באש, אבל בבתי הזיקוק, לאו-דווקא המיכלים, אלא הלכנו על יחידות זיקוק, על כתי משאבות וגם על המיכלים. בסלב יותר מאוחר, החחילו להגיע גם סנקים למיכלים, אז הוצאנו אותם משימוש. (אני, דרך אגב, יכול לבקש את רותם והוא יכול להכין לכס סקירה). אח"כ הלכנו למשל, על הנמלים, נמל הנפט בסואץ ונמל סואץ, וגרמנו להם נדקים גדולים. אח"כ הלכנו על תחנת הרכבת. אח"כ הלכנו והפלנו את אי-הנכס. גם חיל-הים ניסה, אבל הוא לא עשה שם הרבה, אבל אנחנו עשינו זאת. כבר בראשון לחודש קיבלתי אישור לרפוק אוניות והטבענו 2-3 אוניות. חקירות נוספות היו עוד פעם, כשהעיפו עכשיו את המיכלית האחרונה, יחד עם אי-הנפט. אח"כ ירו על נמל עבדייה ב-24 למרץ. בחקירה האחרונה ירינו על האי גרין.

זהו המבצע של ה-9 למרץ היחה כל כך חזקה, אז עוד רוב המטרות עמדו, את"כ מיום

ליום נהיה מחסור במטרות, כל הקו הראשון הפך.

שיטתית. הוצאתי סנקים אפילו מ"טמפו" על-מנת ללכת דרומה לראש-אל-עיש, כדי להעיף את החורן ולהעיף עמדות. את הסנקים מהפלוגה העורפית, שלחתי קדיחה לציר הכפוני, ומטט בפעם

הראשונה, כי קינינו כמעט את כל הקו, פרט לחזית המערבית.

הופענו. הם ירו. אז בהזדמנות הדו, הלך גם חרמט"ל המצלי

עסק זה הוא העוק מכולם מהמטמך המקורי הגנוז בארכיון צה"ל ומערכת הבטחון. אין
למטה מסמך זה ואין ליצור י/או לצלם עותקים נוספים מהמטמך בלי אישור ארכיון צה"ל
המנוחת הבטחון. השימוש במטמך זה מותר רק למטרות שאושרו כדין.

077
- 14 -

עורך מס' 7

עשינו הכנות מיוחדות כדי לטפל גם בהוצאת המעורבים

לנסי: לדעתך, מהו באמת החסר לך, שהם ממשיכים לנהל מלחמת תעמולה ומכנות שהם קפלים?

ברן יש 2 הסברים.

העסק מתחמם ביום שהארבעה מתאספים.

2. איך להמשיך מההפסיד, אם נביא בחשבון, שהאכידות לא נחשבות אצלם להפסד גדול.

אנו יודעים למשל שכשן, אנו גרמנו להם 45 אבירות הרובים בלבד. זה אצלם לא משפיע.

עכשיו מבחינה של מטרות כלכליות, הם כבר דפוקים כך, שאין להם מה להפסיד. אנחנו כל

הזמן חשכו שאנחנו נאלץ אותם (אני לפחות סעיתי בענין הזה). חשבנו שהם ממוטטים

דופקים להם אח הנפט פעם אחת, פעם שניה ואח הנמל, הם לא ילמדו? או כך, או שלא היחה

להם של יטה על זה, או שהם כל כך ערבים, שהם ילחמים גם במחיר הזה.

יש כאלו שאומרים - שה"כ, איזו השלכה יש לזה. אנחנו חוככים על זה בכוננים

יהודיים, איזה השלכה יש לזה, שבמקום שההכנסה לגולגולת במצרים היא 40 דולר לשנה, אז

היא חתיה 38. במילא הפלחים לא צריכים את הנפט, הם מתקיימים על כלכלת קיום. כי

הפגיעות הכלכליות הם חפירות ביותר. 85 אחוז כיבוא הנפט שלהם בא כרוס, ובשלב הזה הוא

לא מטוגל להגיע, הוא לא מגיע. היו להם חכניות של גבר יבשתי, שעבד בזכננו, ראינו

כלי סוף ככוניות שנוסעות ומגיעות לנמל סואץ. זה לא עובד ואין לזה גם סיכוי לעבוד,

אם זה יסך כך ואם אנו נדפוק את נמל סואץ.

עכשיו, גם צינור הנפט שהם רצו לערוך וגם גבר יבשתי להפעלה חפירות מהים החיכון

לאפריקה, כל זה כרבע לא טועל. כל אילו פגיעות כלכליות חפירות ביותר. בחי הזיקוק,

נמל סואץ, שהוא כרבע לא מתקיים, אימסעיליה - כל הברזים האלה לא פועלים.

אז יש כאן חלק שאומר, שלמצרים אין מה לאכד הרבה כמובן כלכלי, פסום לא נשאר

להם, כי הם לא ידעו למנוע את זה קודם ולשלום בזה.

אבירות - פחות עושה עליהם רושם.

כך, שהבחינה הפוליטית, היא שמכתיבה להם להמשיך. יש גם סאלה, באיזו סירה

יש להם חמוסות וכמה הם מוכנים להשקיע בזה. כל זמן שהרוסים יספקו להם הלאה, והייך

להם עדיפות ארטיקלית רצינית, הם כנראה ימשיכו. למשל, אחמול, השיקול שלנו היה שיש

להם כל כך הרבה סוללות ולנו כל כך מעט, שלא נוכל לחתום עםם. נוכל לחתום כאלו

שם סול, אך לא תהיה זה השלכה. כן גם כחברנו

לעבוד למטרות כלכליות ואסטרטגיות.

ב. להנחית על הקנה האשון, בכל מיני מקומות הנחחנו על הקו הראשון. כי הסנקים,